

31999D0091

3.2.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 29/44

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 stycznia 1999 r.****w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do wyrobów przeznaczonych do izolacji termicznej**

(notyfikowana jako dokument nr C(1999) 115)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/91/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych ⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą 93/68/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja jest zobowiązana wybrać między dwiema procedurami zaświadczenia zgodności wyrobu, przewidzianymi w art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG, „możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa”; oznacza to, że niezbędne jest podjęcie decyzji w odniesieniu do danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność systemu fabrycznej kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest koniecznym i wystarczającym warunkiem do zaświadczenia zgodności oraz czy z przyczyn dotyczących zachowania zgodności z kryteriami wymienionymi w art. 13 ust. 4 wymagana jest interwencja zatwierdzonej jednostki certyfikującej;

artykuł 13 ust. 4 wymaga, aby określona w ten sposób procedura była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych; z tego powodu wymagane jest zdefiniowanie wyrobu lub rodziny wyrobów w sposób wykorzystywany w mandatach i specyfikacjach technicznych;

obie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 są opisane szczegółowo w załączniku III do dyrektywy 89/106/EWG; dlatego też niezbędne jest jasne ustalenie metod, przy pomocy których te dwie procedury mają być wprowadzane w życie dla każdego wyrobu lub rodziny wyrobów, poprzez odniesienie do załącznika III, z uwagi na fakt, że załącznik III daje preferencje niektórym systemom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1.

procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym w pierwszej możliwości, bez stałego nadzoru, oraz w możliwości drugiej i trzeciej przedstawionej w załączniku III sekcja 2 pkt ii), a procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. b) odpowiada systemom przedstawionym w załączniku III sekcja 2 pkt i) oraz w pierwszej możliwości, z nadzorem stałym, w załączniku III sekcja 2 pkt ii);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobów i rodzin wyrobów wymienionych w załączniku I zaświadcza się z zastosowaniem procedury, zgodnie z którą producent jako jedyna osoba odpowiedzialna za system fabrycznej kontroli produkcji zapewnia, że wyrób jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 2

Zgodność wyrobów wymienionych w załączniku II zaświadcza się z zastosowaniem procedury, zgodnie z którą oprócz systemu fabrycznej kontroli produkcji przez producenta, w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem zaangażowana jest zatwierdzona jednostka certyfikująca.

Artykuł 3

Procedurę zaświadczenia zgodności określoną w załączniku III wskazuje się w mandatach dotyczących wytycznych dla europejskich zatwierdzeń technicznych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 stycznia 1999 r.

W imieniu Komisji

Martin BANGEMANN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wyroby do izolacji termicznej (wyroby wykonywane fabrycznie i wyroby przeznaczone do wytworzenia na budowie, *in-situ*):

Do wszystkich zastosowań, z wyjątkiem tych zastosowań, które podlegają przepisom przeciwpożarowym dla wyrobów wykonanych z materiałów przynależnych do klas A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień zmieniają się podczas procesu produkcyjnego (zwłaszcza poddawane przemianom chemicznym, np. preparaty ogniochronne, lub gdy zmiany składu mogą prowadzić do zmian właściwości reakcji na ogień).

ZAŁĄCZNIK II

Wyroby do izolacji termicznej (wyroby wykonywane fabrycznie i wyroby przeznaczone do wytworzenia na budowie, *in-situ*):

Do wszystkich zastosowań, które podlegają przepisom reakcji na ogień, dla wyrobów wykonanych z materiałów przynależnych do klas A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień zmieniają się podczas procesu produkcyjnego (zwłaszcza poddawane przemianom chemicznym, np. preparaty ogniochronne, lub gdy zmiany składu mogą prowadzić do zmian właściwości reakcji na ogień).

ZAŁĄCZNIK III

Uwaga: dla wyrobów następujących rodzin wyrobów z więcej niż jednym przewidywanym zastosowaniem, zatwierdzona jednostka, w ramach odpowiednich systemów zaświadczenia zgodności, wykonuje jednocześnie wszystkie zadania z nich wynikające.

RODZINA WYROBÓW

WYROBY DO IZOLACJI TERMICZNEJ (1/2)

1. Systemy zaświadczenia zgodności

Dla wyrobu(-ów) i jego (ich) przewidywanego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego/Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CEN/CENELEC) o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób (wyroby)	Przewidywane zastosowanie	Poziom(-y) lub klasa(-y)	System(-y) zaświadczenia zgodności
Wyroby do izolacji termicznej (wyroby wykonywane fabrycznie i wyroby przeznaczone do wytwarzania <i>in situ</i>)	Wszystkie	–	3

System 3: patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 pkt ii), możliwość druga.

Specyfikacja systemu zaświadczenia zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takich właściwości wyrobu (patrz art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/109/EWG oraz, gdy to właściwe, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia charakterystyki wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW

WYROBY DO IZOLACJI TERMICZNEJ (2/2)

1. Systemy zaświadczenia zgodności

Dla wyrobu(-ów) i jego (ich) przewidywanego(-ych) zastosowania(-ań) wnosi się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego/Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CEN/CENELEC) o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób	Przewidywane zastosowanie(-a)	Poziom(-y) lub klasa(-y)	System(-y) zaświadczenia zgodności
Wyroby do izolacji termicznej (wyroby wykonywane fabrycznie i wyroby przeznaczone do wytwarzania na budowie <i>in situ</i>)	Do celów zastosowań podlegających przepisom dotyczącym reakcji na ogień	A, ⁽¹⁾ B, ⁽¹⁾ C ⁽¹⁾	1
		_____	_____
		A, ⁽²⁾ B, ⁽²⁾ C ⁽²⁾	3
		_____	_____
		A, ⁽³⁾ D, E, F	4

System 1: patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 pkt i), bez kontroli próbek losowych.

System 3: patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 pkt ii), możliwość druga.

System 4: patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 pkt ii), możliwość trzecia.

⁽¹⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień zmieniają się podczas procesu produkcyjnego (zwłaszcza poddawane przemianom chemicznym, np. preparaty ogniochronne, lub gdy zmiany składu mogą prowadzić do zmian właściwości reakcji na ogień).

⁽²⁾ Materiały, których właściwości reakcji na ogień nie zmieniają się podczas procesu produkcyjnego.

⁽³⁾ Materiały klasy A, u których zgodnie z decyzją 96/603/WE niewymagane jest badanie na reakcję na ogień.

Specyfikacja systemu zaświadczenia zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych wyrobu nie jest konieczne z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących takich właściwości wyrobu (patrz art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/109/EWG oraz, gdy to właściwe, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia charakterystyki wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.